

ДО РАДЯНСЬКИХ ЖІНОК

ЗВЕРНЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС В ЗВ'ЯЗКУ З МІЖНАРОДНИМ ЖІНОЧИМ ДНЕМ 8 БЕРЕЗНЯ

Дорогі товариші жінки! Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу палко вітає і сердечно поздоровляє вас з Міжнародним жіночим днем 8 Березня — днем інтернаціональної солідарності трудящих жінок, усіх країн в боротьбі за рівноправність, за мир, свободу і національну незалежність народів, демократію і соціалізм.

День 8 Березня в нашій країні — світле і радісне свято. Весь радянський народ вшановує своїх славних дочок і відзначає їх заслуги в комуністичному будівництві, у створенні матеріальних і духовних багатств, у зміцненні дружби між народами СРСР.

За 50 років Радянської влади наші жінки пройшли славетний шлях революційної боротьби, самовідданої праці, героїзму і подвигів. Пліч-о-пліч з своїми батьками, чоловіками і братами вони беззавітно боролися за владу Рад, героїчно відстоювали завоювання пролетарської революції від ворогів у роки громадянської і Великої Вітчизняної воєн, наполегливо працювали і працюють на благо своєї соціалістичної Батьківщини.

Соціалізм докорінно змінив суспільний стан жінки. Не лишилося й сліду від її колишньої рабської долі, безправності і приниження, які існували віками, а в країнах капіталу залишаються і тепер долею трудящої жінки. Перемога Жовтневої революції зробила радянську жінку рівноправним членом суспільства, створила всі можливості для активної участі жінок у будівництві соціалізму і комунізму.

В Радянському Союзі в усіх галузях матеріального виробництва і громадського життя, науки і культури плідно працюють наші чудові жінки. Вони беруть участь в управлінні державою, очолюють підприємства, колгоспи і радгоспи, провадять наукові дослідження, створюють твори літератури і мистецтва, працюють на ниві освіти і охорони здоров'я. Сотні тисяч жінок обрані депутатами Верховної Ради СРСР, Верховних Рад союзних і автономних республік та місцевих Рад, активно проявляють себе в діяльності партійних, профспілкових і комсомольських організацій. Наші жінки з материнською турботою виховують підрастаюче покоління, допомагають Комуністичній партії формувати у нашій молоді високі суспільні ідеали і моральні якості.

Комуністична партія і Радянський уряд беззастановно дбають про підвищення добробуту народу, про те, щоб ще забезпеченіше і духовно багатше жила кожна радянська людина. Рік у рік розширюється житлове будівництво, зростає мережа закладів культури, охорони здоров'я, дитячих садків і ясел, удосконалюється і розвивається народна освіта. Помітно поліпшується служба побуту, покликана звільнити жінку-трудівницю від важкої домашньої роботи.

В обставині великого політичного і трудового піднесення наша Радянська Батьківщина вступила у своє друге п'ятдесятірччя. Спираючись на досягнуте, збагачені віковим історичним досвідом, радянські люди розгортають по всьому фронту боротьбу за прискорення темпів комуністичного будівництва, зосереджують свою енергію, творчі зусилля на достроковому виконанні завдань п'ятирічного плану, готуються гідно зустріти 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна. Всюди кипить напружена робота по виконанню завдань, висунутих Програмою партії і рішеннями XXIII з'їзду КПРС. Радянські жінки знають, що від їх праці і енергії, від їх таланту і волі багато в чому залежать успіхи нашої країни, її дальший рух вперед по шляху, вказаному великим Леніном.

Центральний Комітет Комуністичної партії висловлює тверду впевненість, що робітничі і колгоспничі, вчительські і лікарі, інженери і техніки, працівники культури і побутового обслуговування, торгівлі і громадського харчування — всі радянські жінки і далі високо нестимуть честь і славу Вітчизни, сумлінною працею примножуватимуть її багатства, виховуватимуть дітей полум'яними патріотами, свідомими будівниками комунізму.

Разом з радянським народом Міжнародний жіночий день відзначають мільйони трудящих жінок за рубежом. У день 8 Березня трудящі жінки капіталістичних країн і країн, які борються за ліквідацію наслідків колоніалізму і зміцнення своєї незалежності, демонструють рішучість боротися за свої права, за визволення від соціального і національного гніту, за щастя підрастаючого покоління. Радянські жінки активно підтримують цю справедливую боротьбу, рішуче виступають проти безправності і закабалення жінок, проти ладу капіталістичного рабства, за соціальний прогрес.

Радянських жінок, як і їхніх подруг з братніх соціалістичних країн, трудящих жінок усієї землі, об'єднує спільне прагнення зрвати антинародні плани імперіалістичних паліїв війни. Вони рішуче засуджують розбійницьку агресивну війну американського імперіалізму проти волюбного в'єтнамського народу, палко вітають героїзм і мужність воїнів та партизанів В'єтнаму і бажають їм перемоги над полчищами американських інтервентів — убивць жінок, дітей і стариків, душителей свободи народів.

ЦК КПРС впевнений, що жінки нашої країни і далі зміцнюватимуть солідарність трудящих жінок усіх країн в ім'я благородної справи миру, демократії, національної незалежності і соціалізму.

Дорогі товариші жінки! Центральний Комітет КПРС бажає вам нових великих успіхів в усіх ваших справах і добрих починаннях, хорошого здоров'я, радісного і мирного життя!

Честь і слава радянським жінкам!
Хай живуть трудящі жінки всього світу!
Хай живе наша любима соціалістична Батьківщина!
Хай живе Комуністична партія — організатор і натхненник будівництва комунізму в нашій країні!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому АКМУ

Рік видання IX. № 29 (885). П'ЯТНИЦЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

ЗЛІТ ЖУРНАЛІСТІВ І РОБСІЛЬКОРІВ ОБЛАСТІ

Позавчора в Кіровограді відбувся обласний зліт журналістів і робсількорів. З доповіддю про завдання преси, радіо і телебачення по підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна на

зльоті виступила секретар обкому КП України Н. П. Сухаревська. В обговоренні доповіді виступило 8 чоловік — робітничі й селянські кореспонденти, журналісти. Голова виконкому об-

ласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський від імені Президії Верховної Ради СРСР вручив на зльоті орден «Знак Пошани» колективі редакції обласної газети «Кіровоградська правда», яким вона нагороджена 9 лютого ц. р.

Учасники зльоту прийняли звернення до всіх журналістів і робсілько-

рів області, а також вітальні листи Центральному Комітету КПРС і Центральному Комітету КП України.

В роботі зльоту взяли участь кандидат в члени ЦК КП України, відповідальний редактор газети «Радянська Україна», член Президії правління Співки журналістів УРСР А. К. Рябокляч.

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

НАШІ КІРОВОГРАДКИ

Фото В. КОВПАКА.

ЧОМУ Я ЩАСЛИВА

НАПЕРЕДОДНІ В БЕРЕЗНЯ НАШ КОРЕСПОНДЕНТ ЗУСТРІВСЯ ІЗ ЖІНКАМИ І ДІВЧАТАМИ Й ЗАПИТАВ, ЧИ ВОНИ ЩАСЛИВІ І ЯК УЯВЛЯЮТЬ СОБІ ЩАСТЯ. НИЖЧЕ ВМІЩУЄМО ВІДПОВІДІ.

Раїса ПАПЧЕНКО,

33 роки, робітниця Кіровоградської кондитерської фабрики:

— Так, я щаслива. Я — мати двох дітей. Дочка — четвертокласниця, син ходить в садок «Золушка». Працюю в хорошому колективі, користуюся пошаною і довірою. Чоловік закінчив інститут. Коли він захищає диплом, ми одержали двокімнатну квартиру. Думаю, що я щаслива.

Світлана ХРИСТИЧ,

26 років, товаровідець універмагу «Кіровоград»:

— Вважаю, що щастя в тому, щоб приносити користь людям. Велике щастя кохати і бути коханою.

Тамара НОСЕНКО,

24 роки, секретар комсомольської організації, с. Ганнівка Новоархангельського району:

— Щастя — поняття дуже широке. Я вважаю, що я щаслива, бо все, про що мрію, збувається. Щастя й у тому, що тобою цікавляться люди, що ти їм потрібний.

Ольга ПАВЛЕНКО,

21 рік, секретар Онуфріївського райкому комсомолу:

— Щастя — це крилата мрія, що в боротьбі стає дійсністю.

Це — відчуття того, що ти потрібний людям. Щастя — в пошуку.

На особисте і загальне не розділяю.

Завжди бути серед людей, боліти їх болями, радіти їх радощам — це щастя.

Діна ЧЕРВОНЕНКО,

20 років, викладач Знам'янської дитячої музичної школи:

— Що таке щастя? Відверто кажучи, над цим я ніколи серйозно не замислювалася, хоч я, як і багато інших, завжди зичу рідним, близьким, друзям багато щастя.

Мені здається, що щастя — це саме життя, життя у його високому розумінні, в розумінні Миколи Островського.

Про себе можу сказати: «Щаслива». Чому? Пояснити коротко важко. Хоч би тому, що я працюю, збираюся вчитися далі, тому, що живу в

СРСР. Останню фразу, безумовно, треба було поставити на перше місце, бо тільки завдяки Батьківщині я придбала все те, що маю зараз. Закінчила я Кіровоградське музичне училище в 1967 році. І відразу відчула, що потрібна людям, що приношу їм, хай не велику, але користь. Відчуваю, що потрібна своїм учням, що сама вже не зможу обійтися без усього того, що мене оточує. Кожний день я відкриваю двері у щось нове.

Жити з радістю в очах кожний день і бачити цю радість в очах людей, які тебе оточують, — це справжнє щастя.

Світлана ШЕВЧЕНКО,

22 роки, студентка, член обласно-

го літературного об'єднання:

Підсумувати ці інтерв'ю можна словами письменника Володимира Солоухіна, що «скільки людей на світі, стільки й понять про щастя, бо щастя — це задоволення запитів людини, а запити бувають різними. Однак, у будь-якого щастя є фон, або, вірніше, основа, і є деталі крупних планів».

Як бачимо з інтерв'ю, деталі цих планів у різних дівчат і жінок різні, але основа щастя одна — приносити радість людям, бути корисним суспільству. І це не випадково, тепер щастя жіноче не обмежується лише сім'єю, дітьми. Рівноправність жінок з чоловіками в Радянській країні значно розширила саме поняття жіночого щастя, зробила його крилатим.

МИ — З ДІВОЧОЇ

В артільній конторі зібралися хлібороби, гомонять про господарські справи. Непароком з гурту колгоспників чую:

— Знову дівоча взяла верх...
Це про нас, нашу молочно-товарну ферму. Втішно стає, що маєш дяку од людей, що твоїми руками зроблено тим людям добро. Торік, наприклад, весь наш колектив попрацював так, що на корову було по 3209 кілограмів молока. Зіна Токар, Галіна Леліца, інші мої подруги надоїли його понад 3300 кілограмів. Я стала чотиритисячницею.

В комсомольському ювілейному році наша дівоча прагне бути теж з новизною. Боремось ми не лише за те, щоб жодна з доярок не вийшла з шеренги трьохтисячниць. Нас хвилює, якими будуть естетика, умови праці, відпочинку, побуту на фермі. Оце зібрались всі, обладнали кімнату тваринника. Тут тепер — бібліотека, телевізор, тут тривають репетиції хору доярок, тут ведуть з нами розмови артільні спеціалісти.

Відбуваються заняття комсомольського полігуртка.

В зимові місяці по фермі надої досягли 8—10 кілограмів молока, його жирність підвищилася до 3,8 процента. Високі цифри! А в нас вже турбота, щоб знизити собівартість продукції тваринництва. Вирушували самі молодих тварин, якими замінили старих, низькопродуктивних. Тепер стадо корів повністю оновлене. Ми готові наслідувати знам'янів. Є й гарні приміщення, є й хороші кадри, які отримали професійну освіту. Ось тільки майстри змонтують доїльну установку, і вже можна буде успішно сказати, що є досягнення в нашій праці.

Настав весняний місяць. І знову в нас турбота. Зібралась на раду комсомольська група. Вирішили коло будинку тваринника посадити гарний сквер, озеленити все тваринницьке містечко. Краса має бути всюди.

Напередодні першого березневого свята знову чуємо: «Дівоча випередила всіх!»

Ці слова односельчан миліші для нас за подаровані блакитні проліски...

Раїса КОВАЛЬЧУК,
доярка колгоспу імені Леніна Новгородківського району.

На знімку: кращі доярки колгоспу імені Леніна Новгородківського району Олена Медведєва (зліва) та Галіна Леліца.

Фото В. Ковпака.

У СЕЛІ кожна нова людина на виду. Коли Люба зійшла з автобуса і попрямувала до правління артіль, її в дразну запримітили й провели допитливими поглядами. Бабусі-всезнайки передавали від хати до хати новину: нова агрономша приїхала.

Люба йшла неквапливо, час від часу помахуючи газетою, неначе відганяючи серпневу спеку, посміхалася дітям, за доброю сільською традицією шанобливо віталася з старшими. І пильно придивлялася до навколишніх вулиць.

Вже пізніше я дізнався, чому так придивлялася Люба Патріман. Село наше називається Недогарками. Ця не зовсім милозвучна назва і насторожила дівчину, павіляла неспелі думки. Та вулиці, вишукуючи рівними рядами акуратні будиночки, відразу розвіяли сумнів, а потім і порадували сучасними висказками: «Будинок культури», «Удальня», «Стадіон», «Лазня», «Пекарня».

До контори Люба зайшла цілком задоволена селом і з твердим наміром

залишитися тут якщо й не назавжди, то принаймні надовго.

Василь Степанович Ткаченко, голова нашого колгоспу імені В. Ульянова, привітавшись, якось ніяково почав перекладати папери на столі, а потім вже сказав:

— Немає в нас місця. На агрономанасінневода міймо іншу людину.

Люба спочатку просльозилась. А потім перейшла в наступ: «Мене направили. Значить, я буду тут працювати!» Поряд з кремезним, високим головою колгоспу вона здавалася зовсім дівчинкою. Але наступала завзито, і Василь Степанович не витримав, згодився. А коли вийшла, посміхнувся: «Ця буде працювати агрономом...»

Відтоді пройшло менше року, але мені вже важко уявити комітет комсомолу без Люби. Як би вона не була зайнята основною роботою, а про справи гро-

мадські не забуває. Ось і сьогодні випадково зустрілися біля зернохозища. Люба похвалилася, що посівний матеріал в доброму стані, а потім примусила мене червоніти.

— Колю, — каже, — на районних змаганнях з стрільби ми зайняли тільки четверте місце, а тренувань немає.

— Як же нема?! А призовники тренуються, — відказав.

— Призовники? То добре. А чи личить хлопцеві про дівчат забувати?

Що відповісти? Зауваження правильне. Разом домовилися про дні тренувань дівчачої команди.

Вдруге зустрілися з Любою увечері в колгоспному Будинку культури. Вона змагалася з хлопцями біля тенісного столу. Слюсар Віктор Хруль, шофер Во-

лодимир Грінцов весело пояснювали свою поразку тим, що вони, мовляв, джентльмени і не зручно вигравати в дівчини. Але то була тільки поза. Люба Патріман з теніса має другий розряд, тож виграти в неї не так просто.

Думаючи про справи комсомольські, я часто ловлю себе на думці, що без Люби нам, комітетчикам, було б важко. Вона — як вогонь. І в змаганнях з стрільби бере участь, і в художній самодіяльності. А вона ще ж і заочниця (до сільськогосподарського інституту вступила), і просто дівчина, так що... й на побачення треба час.

Микола КАСАПЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу ім. Ульянова Олександрійського району.

ПОРАЗКА ЛЮБИНИХ ПАРТНЕРІВ

СЮРПРИЗ

ПОЛІНА ЧАБАНОВА не один раз мріяла сфотографуватись. Та все якось не вдавалось. В її селі Карбівці фотомайстерні не було, а в районний центр Добровеличківку не завжди траплялася можливість поїхати. Навіть тоді, коли разом з подругами закінчила в Липняжці курси трактористів, і дівчата вирішили на згадку сфотографуватись, запрошений фотограф з райцентру чомусь не прийшов.

Свій задум дівчина вирішила обов'язково здійснити влітку. А тут раптом війна...

Це було літо 1941 року. Своім «ХТЗ» по пшеничному морю Поліна тягала комбайн «Комунар». Боліло серце за те, що не можна було брати на повний хедер, бо пшениця стояла високою й

Після полудня до трактористів підійшло двоє військових. Лейтенант просив допомогти витягнути з вибалку автомашини. Мовляв, хоч дощ і мрячить, але це краще, бо нельотна погода. Як не вмовляв бригадир Поліну піти переодягнутися, відпочити, вона ж стояла на своєму:

— Нікуди не піду. Це мій комсомольський обов'язок допомогти бійцям.

Два інших трактори виїхали з ладу, а тому вся відповідальність лягла на безвідмовний Полінін «ХТЗ». В балку — на пагорбок, в балку — на пагорбок. Вже не одну автомашину витягла.

Непомітно промайнула коротка літня ніч. Схід сонця обіцяв погожий день. Вже тоді, коли залишилось витягти останній фургон з печеним хлібом, в небі появились фашистські літаки. Над лісом стовпами здіймалися вибухи бомб.

— Швидко поганяй у вибалок і ховайся під трактора. — суворо наказав лейтенант Поліні.

Вона звернула на стерню до коліни соломки. Сморід пороху стелився довкола. Та все ж Поліна відчула неповторні пахощі свіжоскошеного хліба, пахощі рідної землі. Радість за те, що й вона щось зробила для перемоги над ворогом, надавала сил.

В цю мить фашистський «Мессер» пролетів над головою, посилавачи на землю смертоносний кулеметний вогонь...

ВІЙНА прийшла у Карбівку. Тому Поліну знайшли лише через кілька днів. Вона лежала, охопивши землю руками. Здавалось, що дівчина своїм тілом закрила її від чужинців.

Односельчани здогадали свою любиму трактористку, як молоду на весілля. Бо й справді у свої дев'ятнадцять літ вона збиралась востаннє надіти фату...

До свіжовикопаної могили зійшлися люди. В цей час налетіли «Мессери» й почали шугати над двинтарем. Всі розбіглися, ховаючись за пагорбки могил. Лише спокійно лежала в домовині самотня дівчина, яка в свою останню мить прокляла фашистських загарбників.

Коли літаки зникли, Поліну поховали. Вже двадцять сьомий рік минає з того часу, коли дівчина збиралася сфотографуватись. Є на згадку про неї лише одна фотокартка. Її зробив фотолюбитель Яків Тринько.

Я дивлюсь на портрет дівчини, і мені бачиться всміхнений з мармуру бюст. Його ще немає над могилою Поліни, але правлібно колгоспу «Зоря комунізму» слід потурбуватись про це. Можливо, хай це буде й справді дівчина-молода, якою її бачили в останній час. Щоб до її могили не заросла стежка, і щоб від неї люди несли в своїх серцях вогонь і любов до рідної землі й матері-Вітчизни.

О. ОЛІЙНИК.

ТІЛЬКИ ОДНЕ ФОТО...

густою стіною. А як хотілось побільше скосити, щоб жодного колосу не залишити фашистам.

Наші війська відступали. Солдати йшли і йшли заповнені, сумні, відвертаючи погляди від мовчазних і допитливих очей тих, хто залишався тут.

ТОГО ДНЯ в карбівському лісочку зосереджувалась моточастина. Як завжди перед дощем, нестерпно палило сонце. А незабаром небо вкрили хмари. Потім спалахнула блискавка, вларив грім, зашумів дощ.

Косовицю припинили. Поліна підрулила до току. Змокла до нитки, зайшла до вагончика. Раніш вона сміялася б із себе й своїх промокших товаришів, а тепер важко опустилася на лаву. По обличчю горохом котилися чи то сльози, чи краплини дощу.

ШВЕЙЦАРІЯ:

„ЖІНКА—ВОДИЙ ТРОЛЕЙБУСА?!“

ЩОБ ВИРВАТИСЯ ІЗ 'МОРАЛЬНОГО ГЕТТО

«На асенародному опиті виборців-чоловіків, який шойно відбувся...» У радянської людини така фраза швейцарської газети викликає здивування. Який же це «асенародний» опит, якщо в ньому беруть участь тільки чоловіки? Жінки в Швейцарії ще не мають рівних з чоловіками політичних прав, до цього часу не стали громадянками в повному розумінні цього слова.

Швейцарській жінці не дано права висловлювати свою думку навіть в таких питаннях, як охорона материнства і дитинства, шкільна освіта, асигнування на соціальні потреби, не говорючи вже про політичні проблеми. В швейцарському парламенті є тільки одна жінка, та й та мовчить — іронізують естрадні конферансьє: це мармурова статуя жінки в залі засідань парламенту, 200 депутатів якого — чоловіки. В сучасному світі лишилось менше 10 держав, де право обирати і бути обраними у вищий законодавчий орган належить тільки чоловікам. «Серед цих країн знаходиться і наша Швейцарія, яка виставляє себе на посміховисько», — пише газета «Журналь де Женев».

Не можна сказати, що швейцарська громадськість мириться з таким становищем. Так, в лютому 1959 року було зроблено спробу вирішити питання про надання жінкам Швейцарії всіх політичних прав. Але на референдумі ця пропозиція була відхилена. Та скоро було зроблено перший пролом. Два кантони — Во і Невшателль надали жінкам право обирати і бути обраними в муніципальні та кантональні органи самоврядування. За ними пішли в 1960 році кантон Женева, а влітку минулого року — кантон Базель. Але в ряді кантонів пропозиція зрівняти жінок у правах з чоловіками в кантональному плані не пройшла...

Природно виникає питання: хто і чому є противником рівноправ'я жінок з чоловіками, які сили наполегливо примушують швейцарську жінку носити політичну паранджу. Люди, з якими ми розмовляли щодо цього, вказують, що практично в усіх буржуазних партіях є тут прихильники «залишити все як є». Їхні «аргументи» такі: жінці треба бути «охоронницею домашнього вогнища», піклуватися про дітей, посвятити себе церкві і справам благодійності. Для чого їй виходити зі сфери своїх «природних інтересів»?

шуючи, пісні і танці цікаві розучили. І в день 50-річчя Радянської Армії таким концертом привітали хлопців, що ті в захопленні були.

Днів зо два після того механізатори шептались. І порішили: не називатись нам членами комсомольсько-молодіжної тракторної бригади, якщо й ми на 8 Березня не порадуємо по-другу пісню чи танком. Очолити імпровізовану трупку обліковець тракторної бригади Іван Корнарвов і баяніст Віктор Ротник. Репетиції проводили частенько, бо часу обмаль залишалось. На деякий час став артистом кожний з 24 механізаторів молодіжної бригади. Ось-ось вони мають виступити. Та досить, бо й так передчасно розголосив чоловічу таємницю.

Олександр КРЮК, заворг Знамянського міськкому ЛКСМУ.

Незважаючи на всі умовляння, швейцарки все більше розуміють, що в наш час жити в суспільстві і не бути учасником суспільного життя — неможливо. На сторінках газет все частіше можна бачити повідомлення про активні виступи жінок на суспільній ниві, і не тільки в ролі продавців м'яса на базарах, але і в лавах тих, хто виступає за скорочення робочого тижня, підвищення заробітної плати, поліпшення системи пенсійного забезпечення. В лавах учасників першотравневих демонстрацій у Женеві, Цюриху, Лозанні, Базелі завжди можна бачити чимало жінок. В шортингівських походах прихильників миру жінки також беруть активну участь. Сотні жінок приходять зарпа на мітинги, де розглядаються вимоги покінчити з американською агресією у В'єтнамі.

...Так погір багатою пригодами сучасного життя підминає стіни «морального гетто», в якому знаходяться, за висловом «Трібун де Женев», швейцарські жінки.

Політична нерівність жінок впердується з нерівністю економічною, соціальною. За рівну працю з чоловіками жінки отримують на 15-20 процентів меншу платню. Нещодавно офіційний вісник Лозанни надрукував список окантованих посад у школах. З нього видно, що різниця в оплаті вчителів і вчительок досягає за рік п'ятнадцятипроцентного окладу.

До цього часу тут для жінки практично закритий доступ до багатьох професій. Місяців зо два тому Женевою проїхав розмальований троллейбус, який по черзі вези три жінки. Перші водії троллейбуса в Швейцарії! Рейс закінчився банкетом, про який писали газети.

Орган Швейцарської партії праці «Вуа уверсер» підкреслює, що скільки б не намагались реакційні сили завести швейцарських жінок вбік від актуальних проблем життя, політичного і економічного рівності жінок Швейцарії рано чи пізно стане фактом.

Е. КОРЖЕВ, кореспондент ТАРС.

У ТВОЇХ РОВЕСНИЦЬ

ІНДІЯ: ТРАГЕДІЯ КОРОЛЕВИ КРАСИ

Широку буржуазну пресу охоплює ажіотаж. В зв'язку з проведінням так званих конкурсів краси, де з представниць прекрасної статі багатьох країн обирається перша красуня світу. Шасливий переможниця вручається корона, скіпетр і стрічка через плече з написом: «Місс світ». Її фото в короні і мантії обходять сторінки газет і журналів, і... преса забуває про коронавану красуню.

Як же надалі складається доля «Місс світ»? Чи приносить їй славу перемога? Індійський щотижневик «Бліц» в одному із своїх номерів розповів про долю індійської студентки Рейти Фаріа, яка стала переможницею міжнародного конкурсу краси і отримала звання «Місс світ 1957».

Коли скромна студентка медичного коледжу стала переможницею конкурсу, вона заявила, що слава не для неї і що її найбільше бажання повернутися додому і стати кваліфікованим лікарем.

Але Рейта Фаріа не врахувала могутності і впливу капіталістичного бізнесу, що розглядав її красу тільки як товар, що швидко псується і з якого потрібно взяти якомога більше прибутку, поки не з'явилася нова «Місс світ».

Її лестили, її вмовляли, обіцяючи багатство і славу. Рейта Фаріа не змогла встояти під натиском дідків і уклала контракт з однією з фірм, яка хотіла використати її як модельєршу і манекеншу. Але не так просто уціліти в світі

капіталістичного бізнесу з його воєнними законами. З'явилися неприємності, спари... Контракт довелося розірвати. Потім поїздка в Шаденний В'єтнам для розваги американської солдатні.

Нова поїздка в Екватор, яка не принесла нічого, крім грошових ускладнень і особистого приниження. Рейта Фаріа прийшла в Екватор без корони, скіпетру та інших аксесуарів свого «королівського звання», чим викликала незадоволення і роздратування дідків, що організували цю поїздку.

Але, можливо, зазнавши невдачі в діловій сфері, Рейта Фаріа знайшла своє особисте щастя? Ні. Улага бульварної преси, що смакує на своїх сторінках всі подробиці особистого життя «Місс світ 67», не принесла їй щастя. Те, що її пророкунали щастя, багатство і славу, так і не збулось. Хитрі дідки заробили свої гроші на «Місс світ», а її доля нікого не цікавить. Те, що більше не дає прибутку, — машина чи людина — викидається і замінюється новим. Такі закони капіталістичного бізнесу.

Ю. ПАВЛІНОВ. (ТАРС)

ЗАКІНЧИЛАСЬ БУДАПЕШТСЬКА КОНСУЛЬТАТИВНА ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ КОМУНІСТИЧНИХ І РОБІТНИЧИХ ПАРТІЙ

БУДАПЕШТ. Тут закінчила свою роботу Консультативна зустріч представників комуністичних і робітничих партій. Учасники зустрічі одностайно прийняли комюніке про Консультативну зустріч представників комуністичних і робітничих партій.

На заключному засіданні глава делегації КПРС тов. М. А. Сулов зробив таку заяву:

«Дорогі товариші! У зв'язку з пропозицією делегацій багатьох братніх партій провести нараду комуністичних і робітничих партій у Москві делегація КПРС повідомила про це свій Центральний Комітет і дістала від нього таку вказівку:

— Висловити щиру подяку делегаціям братніх партій за виявлене довір'я і повідомити, що коли Консультативна зустріч визнає доцільним провести нараду в Москві, то ЦК КПРС вважатиме для себе честю прийняти в Москві всіх учасників наради;

— ЦК КПРС зробить все необхідне, щоб створити найсприятливіші умови для роботи наради і виявить делегаціям братніх партій сердечну гостинність».

Учасники зустрічі зустріли цю заяву бурхливими оплесками.

Закінчення зустрічі пройшло в обстановці великого піднесення, вилилось в яскраву демонстрацію готовності братніх партій продовжувати успішно почату роботу в ім'я великої справи єдності комуністичного руху.

(ТАРС).

КУБА: СПІВАЄ ТЕРЕСІТА

Жінку, яка сидить біля запаленої лампи, зветь Тересіта Фернандес. Їй двадцять років, народилася в провінції Лас-Вільяс.

Занятайте про творчий шлях, і Тересіта довірливо скаже: — Я почала співати ще в Санта-Кларі, в колі своїх друзів і не думала, що мені доведеться виступати перед публікою.

Потім додалось: — Виступаючи перед широкою аудиторією, почала звертати увагу на реакцію публіки. Я зрозуміла, що не можна співати тільки те, що мені хочеться. Не можна співати те, що мені подобається і що відповідає моїм хвилюванням. Я повинна співати про те, що є любов'ю і стражданням всіх людей.

РАЙДУГА

Сполохані
Відлунням
кришталевим
Пасуться хмари
В пелені дощу.
Клубочаться
Крізь гуркіт
Громовиць,
І падають

На сонце,
На дерева,
А потім підіймаються,
Як мєви,
Поволі йдуть,
Поволеньки
Плывуть,
На їх плечах —
Коромисло барвисте.

Валентина СКРИПНИК.

с. Онуфрїївка.

Я приходжу до тебе, друже,
Ти люби мене ніжну, русяву.
...Мати в полі шукала мужа,
А знайшла там підкову ржаву.
На порозі рано, ой рано
Прибиває підкову, тужить:
«Прийди, щастя, у хаті ждане,

Моїм карооким мужем».
Весен двадцять жито тужаве
Сивиною ціло, одвітало,
Щоб підкова ржава
Сонцем яскравим стала.

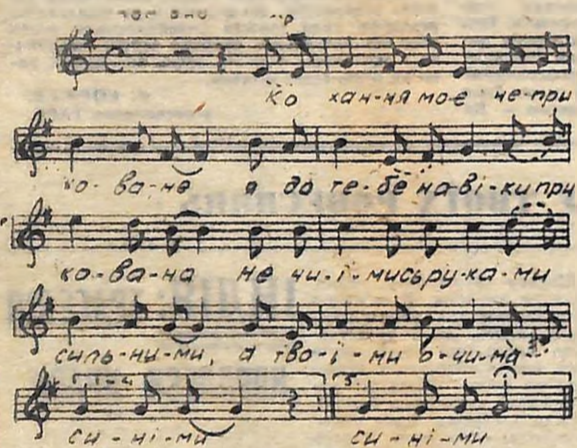
Клавдія БАШЛИКОВА.
м. Олександрія.

ДОМ ЯШНУХОЗІ

Друкуємо на замовлення Н. Плохотнюк, Н. Денисюк, С. Сичук, Л. Мельничук з Голованівського району.

Слова В. Малишко
Музика Б. Буєвського

Кохання моє неприховане,
Я до тебе навкі прикована.
Не чийми руками сильними,
А твоїми очима синіми.
Кохання моє недоспіване,
Не тримай мене, відпусти мене,
Хочу бути я вільною, вільною,
Хочеш, стану зеленою вільною...
Буду тінню тобі й прохолодою,
Тільки ти не проходи з погордою,
Буду завжди для тебе різною,
Простелюся стежиною різною.
Щоб в житті ти не збився в сторону,
Хай біда нам і радість — порівну.
Якщо спрага тебе палитиме —
Стану краплею я непролітою.
Кохання моє неприховане,
Я навкі до тебе прикована.
Не чийми руками сильними,
А твоїми очима синіми.

НАШІ КІРОВОГРАДКИ

В ІКПІКАТИ інтерес до справді красивого танцю, примусити молодь подумати над тим, що і як вона танцює, — ось завдання телевізійного фільму «Секрети красивого танцю», поставленого московським педагогом-хореографом О. Азаровим на Київській студії телебачення (режисер А. Вернігора, оператор А. Дербінян).

Це фільм-бесіда про культуру поведінки взагалі, про місце танцю в нашому житті, про те, як організувати танцювальний вечір чи бал. Це фільм-демонстрація і фільм-урок.

Кроки-баланси, варіації, «корте»... Ефектно, але складно виглядають танго у виконанні Ніни Білаш!

НА ЕКРАНІ — УРОКИ ТАНЦЮ

Олександра Азарова. Але не бітвесе складностей. Ось за солістами рушили в ритмі танго група асистентів — дівчата і юнаки, спеціально підготовлені педагогом для зйомки. А потім фільм стає уроком: кожну фігуру танцю хореограф неначе розкладає на музичні такти. Глядач переконується, що краса зовнішня, краса виконавська потребує смаку, краси внутрішньої, потребує праці, зібраності і дисципліни. Але чисто професійних секретів у побутового танцю — танцю для всіх — немає і не може бути.

До якого ж хореографічного матеріалу звертається автор, адже на світі так багато танцю?

Критерій відбору репертуару, мабуть, можна сформулювати ось як: «так» — усьому красочному, що опрацьовано для бази із танцювальної практики різних народів; «ні» — вульгарності, непристойності, компліціям.

Репертуар цей продуктивний, безумовно, не просто бажаним автором. Його диктує життя, бо життєве лише те, що створено за законами краси. Ми бачимо на екрані відеський вальс, латиноамериканські румбу, самбу, ча-ча-ча, негритянські блюз і чарльстон, «веселий експорт» Фінляндії, «стелку-енку», бачино квікстеп, повільний фокстрот, джайв, халі-галі, композиції радянських авторів: «російський балетний», «козачок», «увиванець».

Фільм «Секрети красивого танцю» — це вінозбірник з одинадцяти тематичних серій, які можна показувати й окремо. Це полегшить дорогу фільму до найзакордоннішої аудиторії — любителів танцю. Під час вечора танцю, на екранах клубів і танцювальних майданчиків з'являться тепер кваліфікований учитель і порадинок.

Т. АККУРАТОВА,
кор. ТАРС.

НАШІ КІРОВОГРАДКИ

Фото В. КОВПАКА.

СПОРТ

ЗАЯВКУ ПІДТРИМАНО

Зробивши в першому матчі заявку на провідне місце у весняному турнірі на приз Федерації футболу України, який проводиться в Криму, кировоградська «Зірка» підтримала її в зустрічі з «Металургом» (Запоріжжя). Наші земляки мали перевагу над суперниками, яку на 25-й хвилині реалізували. Гол з подачі Віктора Зайцева забив Віктор Коасов.

І після перерви кировоградці утримують ініціативу. На 73-й хвилині Анатолій Лебідь подвоїв рахунок.

Багато зусиль доклали футболісти «Металурга», щоб уникнути поразки, але це їм не вдалося зробити. Правда, незадовго до кінця матчу вони відкритали один гол.

Зустріч між дублюючими складами цих команд завершилася нульовою нічиєю.

Після другого туру «Зірка» має чотири очки з чотирьох можливих.

ЗА ШАХІВНИЦЕЮ

Ось уже більше тижня в Кіровограді проходить першість області з шахів серед жінок. Після шести турів лідирує Г. Сотникова (ДСТ «Спартак»), яка має п'ять очок з п'яти. Ф. Гершман (ДСТ «Авангард») і Л. Пильняк (ДСТ «Буревісник») здобули по чотири очки. Змагання тривають.

М. ІВАНЧЕНКО,
головний суддя змагань.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 8 березня. Перша програма. 15.00 — Для молодших школярів. «Веселе містечко». (М). 15.30 — «Хай завжди буде сонце». Передача, присвячена Міжнародному жіночому дню 8 Березня. (М). 16.20 — Художній фільм. (К). 18.00 — Телевізійний театр мініатюр. (М). 19.00 — Телевізійний фільм. (К). 19.30 — «Добрий вечір, халі-бороб». (К). 20.30 — Естафета новин. (М). 21.15 — «Посмішка по п'ятницю». Музична розважальна програма. (Москва — Запоріжжя). 22.15 — «Театральні зустрічі». (М).

СУБОТА, 9 березня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Теленовини. (М). 10.00 — «З днем народження». Музично-розважальна програма. (М). 10.30 — «Здоров'я».

Науково-популярна програма (Перм). 11.00 — Зустріч з майстрами театру. (Рига). 12.00 — «Розповіді про героїзм». Виступ письменника С. Смирнова. (М). 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.30 — Телевізійний театр для дітей. С. Михалков. «Сміх і слюзи». (М). 17.00 — Суботній репортаж. (К). 17.30 — «Мальовничі Україна». (К). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — «КВН-68». (М). 20.30 — «На меридіанах України». (К). 21.00 — Художній фільм. (К). 22.30 — Молодіжна програма «Погляд». (К). 23.35 — Танцювальний зал. (Таллін).

НЕДІЛЯ, 10 березня. Перша програма. 9.00 — Рапкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — «Будильник». (М). 9.45 — Теленовини. (М). 10.00 — Зроблено в Москві. (М). 10.30 — «Шлях в науку». Для юнацтва. Відповіді на питання другого туру математичної олімпіади. (М). 11.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Ми служимо на Уралі». (Свердловськ). 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — «ТЕК-68». (К). 12.30 — «Ще один вінок Кобзареві». (Львів). 13.00 — «Для вас, жінки». Тележурнал. (Одеса). 13.30 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.00 — Вікторина «Цілий рік». (М). 15.30 — Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — «Крила Рад». (М). 17.30 — Музичний кіоск. (М). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Для юнацтва. «Скажи мені, хто твій друг». (К). 18.55 — Теленарис. (К). 19.05 — «Циркова новозка». (Польща). 19.50 — «Літо у Вішнівці». II серія. (Угорщина). 20.45 — Сім днів. Міжнародна програма. (М). 21.20 — Камертон доброго настрою. (Чернівці). 22.00 — Новини кіноекрана. (К).

ПОНЕДІЛОК, 11 березня. Перша програма. 17.30 — Телевізійний фільм. VII та VIII серії. 19.00 — Передача з Києва. 19.50 — «Старт-68». (К). 20.15 — Музичний атракт. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Літературна програма. До 100-річчя з дня народження М. Горького. 22.15 — Ще один вінок Кобзареві. (Львів).

Друга програма. 18.00 — Телеагентство «Піонерія». (Сочі). 18.30 — Для слухачів шкіл основ марксизму-ленінізму. «Партія — вождь Жовтня». Передача четверта. (Ленінград).

Наступний номер «Молодого комуняра» вийде 12 березня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

АДРЕСА: ТЕЛЕФОН

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ м. Кіровоград.